

ברוב הבתים כרגע המבוגרים נמצאים יותר בפלאפון, צורכים מדיה, ובשיחות עם ישראל או עם ישראלים. הילדים כנראה יחוו את המבוגרים מודאגים/טרודים כתגובה למצב, ואפילו יותר בדריכות. כדאי לתת לילדים קונטקסט למה שהם רואים בבית כרגע, ולתחושות שלהם, אחרת הם עשויים לחוש יותר חוסר שקט וחרדה.

כמות וסוג המידע תלויה ב:

1. מידת הנוחות של המבוגר: כמה זה משפיע על המבוגרים בבית, כמה המבוגר יכול/ה להכיל ועם אילו שאלות ותגובות הם יכולים להתמודד.
2. מידת המעורבות של המשפחה במתרחש בישראל באופן כללי, ומידת הקשר של הילדים עם ישראל: ילדים שנולדו וגדלו בישראל ומכירים את ישראל יבינו יותר, יוכלו לדמיין יותר את החוויה של הנוער הישראלי בישראל, ואולי ירצו לדעת יותר.
3. גיל הילד/ה: ילדים יותר מבוגרים ישאלו יותר שאלות ויכלו להתמודד עם יותר מידע.
4. כמות הגישה והחשיפה למדיה: כיוון שיש הרבה אינפורמציה לא מדויקת במדיה והרבה פרשנויות לא מקצועיות כרגע, בנוסף לחוסר ודאות על המתרחש, עדיף להגביל את חשיפת הילדים למדיה החברתית, ובכלל למדיה. עבור בני נוער שהם חלק מקבוצות וואטצאפ בישראל ובמדיות החברתיות, יש להיות ערניים לתכנים אליהם נחשפים ולהסביר לא לפתוח סרטונים שנשלחים אליהם.

איך לדבר עם הילדים:

מידע זה מבוסס על הנחיות שניתנו בישראל על ידי גורמי טיפול ומשרד החינוך והותאמו לצרכים של משפחות ברילוקיישן (שלא חווים כרגע את המתיחות בשטח שכוללת בין היתר אזעקות, סגר בבית, זימונים למילואים וביטול בתי ספר וכו').

נקודות מנחות לשיח:

- חשוב לתת לילדים אינפורמציה מהימנה, ורלוונטית
- חשוב שהאינפורמציה לא תציף תחושת חוסר אונים
- ככל שניתן, כדאי שיהיה תיאום בין המבוגרים בבית לגבי אופי השיח, תוכן המידע וכמות המידע
- חשוב לתת לילדים אפשרות לשאול שאלות ולשתף בתחושות שלהם
- במידת האפשר, לתת לילדים תחושה של בטחון שיש גורמים מוסמכים ומקצועיים בישראל שמטפלים ודואגים לבטחון האזרחים. ובמידת הרלוונטיות לתת הבעת אמון שלכם בהם, גם אם האמון שלנו בהנהגה ובגופי הבטחון נפגע.

נקודות מנחות לתוכן השיח:

1. עדיף להמנע משימוש במילים גבוהות כדי להסביר לילדים הצעירים את המצב. ילדים צעירים לא בהכרח מבינים מה זה 'מלחמה', 'מאבק', 'מערכה' או 'מבצע'. אם תדברו במושגים שלהם, הלחץ והחששות מהמצב יתמתנו. כאשר הילדים שואלים למה זה קורה, אפשר לומר שיש בישראל מצב מאוד רגיש מבחינה בטחונית והיום הייתה החמרה וכתוצאה מכך עלתה מאוד המתיחות בעיקר באזור הדרום.
2. כדאי להוסיף שמטרת העל כרגע היא להחזיר את הבטחון והיציבות בישראל.
3. כרגע, אין הכרח להסביר על המתיחות בכל המדינה.

4. חשוב להתייחס למצבם של בני המשפחה והחברים בישראל. במידה והם בטוחים ומוגנים, להעביר את המסר הזה לילדים.
5. ובמידה ובני המשפחה/חברים בישראל חשופים ליותר, כמו אזעקות, הקפצה של בן משפחה למילואים וכדומה, או חברים נעדר/ נפגע המקרה שונה אפשר ואולי כדאי להתייעץ עם גורמי מקצוע בתיווך לילדים.
6. אם ילדים מרבים בשאלות, אפשר לחזור על האמירות הכלליות, ולומר שאתם כהורים תעדכנו במידה ותדעו יותר ושיהיה צורך. ככלל אצבע, ככל שתשתפו יותר מידע, תהיו מוכנים שהילדים עשויים לשאול יותר שאלות, ושאתם תהיו מוכנים עם תשובות תואמות גיל.

לצערי כנראה שיהיה צורך בעדכונים עם ההתפתחויות בישראל. בהתאם לכך, אעדכן בהמלצות נוספות וקישורים למקורות תמיכה.

בינתיים קווי חירום שיכולים לסייע-

נט"ל: 1800-363-363.
קו חירום בקונסוליה של ארה"ב: 917-756-8387 או 212-499-5321.